

Men hvad der er beklageligt, er, at nu vil det vel blive vanskeligt til nogen Tid for ham at løsgøre sig igen fra de Forventninger, som han har ladet Højre knytte til sig, saa de vel nok kunne gøre Regning paa, at ham kunne de holde; men om de dermed kunne holde et Parti, der er stort nok til, at det parlamentarisk betyder nok til Gennemførelsen af Sagen, er en anden Ting, og derfor er det ogsaa kun et Haab, som Højre har. Men det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) tager praktisk paa Tingene, saaledes som en Parlamentariker bør tage paa Sagen, idet han siger: Det er Grunden, saadan hænger det sammen, og deraf kan man slutte sig til Følgerne. Der er Politik i det. Bare Regeringen havde lige saa megen Politik i sig, som det ærede Medlem saa tidt har i sin Lillefinger, saa vilde jeg være glad over det. Men det er netop det gale: Regeringen har ingen Politik.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) tager Konseilspræsidenten paa en helt anden Maade; han lokker for ham. Det var ogsaa hans System i Fjor; da lokkede han ogsaa, da der var Tale om Grundlovsforandringen og Valgordningen. Da stod det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds op og bad saa mindeligt den højtærede Konseilspræsident og sagde til ham det, som han ogsaa trængte til: bliv dog en Mand; bliv dog en Mand, gentog han, og naar det er saaledes, at Konseilspræsidenten mener, at det er Vejen, saa kom dog endelig — jeg tror endogsaa, at han sagde: slaa dog i Bordet og sig: nu begynder jeg. Jeg tror, at hans Ord faldt saaledes, i alt Fald var det Tanken, det var hans Paakaldelse af, at disse halve Standpunkter maatte man have Ende paa, man kunde ikke blive ved at staa der saadan halvvejs og altid halvvejs. Det sværmer det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) nu for, han møder altid op med dette: til hvilken Side hveranden Gang, vi kunne mødes i Dag og skilles i Morgen. I Fjor var det paa Prygleloven, han kunde slaas med sine Venner, men saa vare de lige gode Venner bagefter. Nu forleden var det lige saadan. Vi kunne løbe og lige saadan kan Højre løbe op i Minister-rækkerne den ene Dag, og saa kunne vi gaa af Vejen saa længe, og de moderate kunne have en Uges Tid for deres Mund — det er en parlamentarisk Katekismus, der ligger saa langt udenfor det, jeg kender. Men der ligger en Halvhed deri, som netop det ærede Medlem for Køben-

havns 2den Valgkreds opfordrer Ministeren til at gøre Ende paa; og jeg kunde fristes til at istemme det samme. Det ærede Medlem bliver ved at tigge eller snarere at lokke Konseilspræsidenten frem, han siger: kom saa dog! se nu, saaledes er det jo, det hænger sammen, og det kan ikke blive anderledes nu, staa nu ikke og gør Kunster, men lad os faa Ende paa det! Han beder saa inderligt og mindeligt.

Men en Gang imellem har han et vist Kort paa Haanden. Det ærede Medlem er — ja, det er vel ikke saa slemt at sige det — han indtager en Stilling som Slangen i Paradiset, som Fristeren. Han kom forleden Dag til at indrømme, at det kunde være lidt vanskeligt for Konseilspræsidenten, men han sagde da ligesom Slangen: du skal ikke tro, det gaar galt. Maaske nogen vil sige: Forræder — ingen har sagt det endnu, men det ærede Medlem havde en Følelse af, at det stiledede hen imod den Tid, da dette Navn ikke vilde være saa urimeligt — og han sagde, at der var maaske nok nogle, der vilde kalde Konseilspræsidenten Forræder, fordi han tager Højres Stilling og gennemfører Forsvarssagen; men det have de ikke Ret i. Han sagde ikke blot: du skal ikke være bange for de onde Ord og Forfølgelsen, men han sagde tværtimod: der er noget stort, der venter dig, og det er, at du skal blive ligesom de engelske Stormænd. Nu ved det ærede Medlem ligesom vi alle, at Konseilspræsidenten i disse Dage har faaet en ret betydelig og fremskudt Stilling indenfor det engelske Storaristokrati, som jeg ikke misunder ham, Gudbevares! Men det vide vi alle, at det er kun saadan af mere formel Natur. Jeg ved ikke, hvor megen Tilfredsstillelse og Betydning, der ligger i det Forhold, Konseilspræsidenten er kommen i, men, som sagt, temmelig formel, er jeg dog tilbøjelig til at tro, at den Stilling er. Men det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds er saa snild, at han siger, at nu har han faaet Smag for det alligevel med det engelske Aristokrati, og saa, siger han: Se, til de andre engelske Stormænd, hvad de have gjort — og han nævnede forskellige Eksempler —, saadan kan det ogsaa gaa dig, hvis du bider Hovedet af al Skam, træder rask op, slaar i Bordet og siger: Nu begynder jeg at tage Højres Stilling i Forsvarssagen. Og saa tilføjer han, skulle vi nok redde dig for „Forræderiet“. Se, det er en helt ny Maade at tage Sagen paa, og nu ville vi se, hvorledes det vil lykkes.

For øvrigt har jo Højre en ret van-